

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Felévre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KOZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minder hárduczónél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvmdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Elvek és személyek.

Budapest, március 3.

(G. B.) Az emberben az a legfurcsább, hogy azért haragszik legjobban másra, amit magában szörnyen nagyra becsül. Elvhűség, bátorság, szókímódás stb. ezek mind oly nagybecsült tulajdonságok, melyek elegendők arra, hogy két különböző párton levő két ember összevessen.

A magyar politikai élet szenvedélyes harcait az idezi elő leginkább, hogy nem tudunk és nem akarunk önmagunk felett uralkodni. Más pártokban, más pártok tagjaiban nem becsüljük azt az odaadást, azt a szívós kitarást, melylyel mi saját részünkről nagyra vagyunk, sőt inkább bosszankodást kelt az bennünk. Megfelelkezünk a jogról, melylyel a saját álláspontját más éppen úgy védheti, mint mi, és megtámadjuk érte, a helyett, hogy pusztán cselekedetét támadnók meg, amihez ismét jögnék van.

A politikai hibák becsmérlését rendszeren átvisszük magára a személyre, holott az a legtöbb esetben nem tehet róla, mert amit tesz, azt legjobb akaratából cselekszi. Amde kiveszem a jezsuita-pártot még ebből is, mert erről a pártról, viselkedése (ami nem ma kezdődik) folytán nem teszek fel politikai meggyőződést, csak egyéni törekvést. Amely párt címét, irányát, magatartását, sztratégiáját váltotta s a körülmények kavargásának szeszélyét lesve, működését folytonosan a szerint irányozza, ma így, holnap úgy, s holnapután már ellenkezően, mint ahogy ma tette, — az a párt csak mint a stréberek pártja számíthat, *de élet, meggyőződést nem képvisel.* Itt a hiba nem a cselekedetben van, hanem abban, aki elköveti, mert egyéni számításból, öntudatosan teszi. Ez ellen a párt ellen tehát még a személyeskedés sem bűn, ezek, amint a német mondja: „vogel frei”-ok.

Más szemüvegen át tekintendő a szabadelvű és a függetlenségi párt. Ezek határozottan elvi ellenfelek, ezeknek a politikát s a politikai botlásokat az egyénekre átvinniök nem lenne szabad. Meg vagyunk róla győződve, hogy adják át a függetlenségi pártnak a hatalmat a mai alapon, s hogy azon változtatnia nem szabad, indignációval fogja visszautasítani, valamint, hogy olyan alapot se gondolt még ki emberi ész, melyet a jezsuita-párt el ne fogadna.

A szabadelvű és függetlenségi párt tagjai

bizony könnyen megtehetnék, hogy ne személyeskedjenek, és ezzel azt érnék el, hogy politikai küzdelmük nemesebbnek, férfiasabbnak, hazafiasabbnak tűnnék fel a közönség előtt is. Ami nem jó a politikában, azt ám támadják nézetük szerint amint tetszik, de a harcot ne tegyék az egyéni érdekek szülte személyeskedések harcává, mert ezzel, éppen annak az ügynek használnak minél kevesebbet, amelyet diadalra akarnak segíteni. Mondják ki a szabadelvű párt politikájára, hogy rossz, valamint kimondjuk az övékre — hogy nagyon rossz — mi is, de azt akarni bebizonyítani a közvélemény előtt, hogy kölcsönösen svindlerok vagyunk: hát politikának ez a lehető legrosszabb.

Vármegyei közgyűlés.

Bács-Bodrogy vármegye törvényhatósági bizottságának I-ső rendes évnegyed közgyűlése folyó évi március hó 16-án és a szükséghez képest a következő napon reggeli 9 órakor fog a vármegyei székház nagytermében megtartatni.

Ezen közgyűlés tárgyai:

A vármegye törvényhatósági bizottsága által 1891. évi december hó 22-én tartott évnegyed közgyűléséből 1465. és 1498. számú határozatokkal kiküldött bizottság jelentése az 1892. évi vármegyei költségvetés bevételi XII-ik rovatán előirányzott 7497 ft 68 kr-nak, ugy a vármegye árvászekénél szükséges ideiglenes személyzet szaporítással járó költségeknek mikénti fedezése tárgyában és ebből folyólag az 1892. évre javaslatba hozott 2/5 %-nyi, az 1893-ik évre 1/6 %-nyi és az 1894-ik évre szintén 1/6 %-nyi megyei pótdó kivételére iránti határozat hozatal.

Alispáni jelentés a vármegye közállapotáról. Az időközben megtörtént szabályi fészolgabirói és a II-od aljegyzői, esetleg egyéb megtörtént állásoknak választás utján való betöltése.

A lemondott Fernbach Bálint helyébe a vármegyei közigazgatási bizottságba egy tagnak megválasztása. Belügyminiszteri intézkvény az 1890. évi házépítési számadások szerkesztői részére kiadandó felmentvény tárgyában.

Honvédelmi miniszteri intézkvény a loavató bizottságoknak 1892. évre leendő megalakítása tárgyában.

Belügyminiszteri rendelet a kurtapásztorokdásról alkotott vármegyei szabályrendelet tárgyában.

Kereskedelemügyi miniszternek intézkvénye a gombos-erdői réven való téli közlekedésnek megállapítása iránt.

Császká György kalocsai érseknek a vármegye üdvözítő iratára adott válasza.

Somogy vármegye közönségének átirata Ó császári és apostoli királyi Felsege megkoronázata negyedszáz-

ados évfordulójának méltó megünneplése iránt az országgyűlés és a magas kormányhoz intézett felirat tárgyában.

Somogy vármegye közönségének átirata, a véd-törvény utasítás 94. §-ának az 1889. évi VI. törvény-cikk 20. §-szal leendő összbangzásba hozatala okából az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pártolása tárgyában.

Szeben vármegye közönségének átirata az Olt folyónak hajózhatóvá tétele iránt.

Trencsén vármegye közönségének átirata a községi állategészségügyi alap külön kezelésének megszüntetése iránt.

Schmausz Endre alispánnak előterjesztése a Zenta rendezett tanácsu városánál megejtendő részleges tisztújításoknál akadályoztatása esetére helyettes kirendelése iránt.

A vármegyei árvászek előterjesztése az 1889. évi 2/közgy. sz. a. alkotott pótszabályrendelet 2 ik szakaszának módosítása, illetőleg a letéti kamatláb leszállítása tárgyában.

Jankovác községének a községi alkalmazottak létszámáról és munkaköréről alkotott szabályrendelete.

Ugyanazon községnek a községi alkalmazottak fizetését és napidijait rendező szabályrendelete.

Sándor községének a legeltetést rendező szabályrendelete.

Temerin községének a községi alkalmazottak fizetéséről szóló szabályrendelet módosítása ügyében hozott határozata.

Kis-Keér községének a községi alkalmazottak fizetéséről szóló szabályrendelet néhány pontjának módosítását célzó határozata.

Járek községének az orvosi fizetés felemelését célzó határozata.

Az Ó-becsei községi orvosoknak az Ó-Becse község által 213/1891. sz. a. hozott s a trachomás betegek összeírásáért megszavazott jutalomdíj ellen beadott felebbezése.

Ó-Becse községének a mezei eszszbiztos megválasztása ügyében 280/1891. sz. a. hozott határozata s ez ellen Miló Pál és társai részéről beadott felebbezés.

Schlagetter Gyula vármegyei főjegyző jelentése a tatabázi közlegelőnek az urbéres birtokosok javára telekkönyvezése tárgyában.

Csonopla község képviselőtestületének határozata az uradalmi nagykorosma épület megvétele tárgyában.

Gákova község képviselőtestületének a kántortanító javadalmazására rendelt föld telekkönyvi tulajdona tárgyában hozott határozata és Schröder György ottani plébános ez elleni felebbezése.

Tiszaföldvár község képviselőtestületének a község-háza telekkönyvi átiratása tárgyában hozott határozata.

Déronya község képviselőtestületének az árvtári behajthatlan tartozások fedezése tárgyában hozott határozata.

Német-Palánka község képviselőtestületének a község tulajdonát képező regalekötvény értékesítése tárgyában hozott határozata.

A „BÁCSKA” tárcája.

Szépséged.

Szép vagy lányka; oh, nagyon szép!

Imádlak, de féltetek,

Hogy kivülem talán más is

Szépségedbe szerethet.

Légy te a kék ég, leánykám,

Én meg rajt' felleg leszek.

Igy majd aztán senki fia

Szemédben nem tekinthet.

Virtér Ferenc.

EGY AGGLEGÉNY VALLOMÁSAI.

— Humoreszk. —

Irta: Erdélyi Zoltán.

— Aláz szolgálja!

A nevem kérem Lányfalvy Gida. Szép név! De én nem szerettem sohasem, mert nagyon ellenkezik a természetemmel. Soba életemben sem szerettem a lányokat és mégis Lányfalvynak kellett születnem! Csak egy vigasztal, hogy nem az én hibám!

Hogy született agglegény vagyok, s hogy e pályára mekkora hivatottsággal bírok, bizonyítja már kora gyermekségem is. Öt éves voltam, mikor a golya egy kis bűgöt hozott a házhoz. Elébe tartották, hogy csokoljám meg. Nem bírtam megtenni! Lány volt!

Husvétkor meg elakartak küldeni a szomszédékhöz, meg a rokonokhoz, hogy locsoljam meg a kis lányokat!

Lányokat! Soba! Rugdalóztam, kapálóztam, három otkolmos üveget törtem össze, — megverték jól! — még se mentem el!

Később, hogy megnyúltam, s az apám bizalmas beszélgetések közt nagy kamasznak titulált, s a tanárain már a görög abc-ét is belém diktálták, (miből azonban csak annyit tudtam, hogy alpbán kezdődik és ómegán végződik!) szörnyűkőde láttam, hogy némely gyengébb szívű kollégám arra az istentelenségre vetemedett, hogy — verset írt! Borzadva olvastam néha ezeket az ömlengéseket, melyekben — iszonyu rimekbe szedve — meg volt énekelve a kék szemektől a picinyke lábakig minden! Volt azokban: csók, üdv, villanat, „remény, melynek zöldelő gallyáról a lombokat a kétségbeesés lehervasztá”, lilioderék, mely karesu, mint a pálma, hajlik, mint a nádszál, s imbolyog, mint a röpke szelőlőtől hajtott róza szirma! stb. stb. . .

Kijártam és kivégeztem végre a nyole iskolát is és maturáltam. Érettségi után majliszt rendeztünk — júniusban! Rajtam kívül mindenki ott volt, és még nem is rösteltek másnap dicsekedni, hogy mennyit és milyen jól mulattak, tácoltak evvel meg avval a kisasszonnyal. Na, hogy micsoda jó mulatság lehetett az, én el nem tudtam képzelni! Lányokkal mulatni!?! . . . Hát jól van, hiszen én is csak szerettem mulatni de nem ugy! Még azt a vendéglistát is kerültem, ahol kasszirón, vagy pincérnő volt.

Főlkérültem Pestre. Itt meg már nem volt egyetlen egy jogásztársam se, aki, ha találkozott velem, kalandjaival ne traktált volna. Vigyen el az ördög az ideáladal! Engem ne bosszants! Még némelyik azt is megette, hogy duellirozott! (De csak karddal és tiz lépéssel.) Nem kellett nekem akkor sem senki lánya. Le is tettem a szigorlatokat szépen. A Jóska meg a Pista, meg a Miska ideáljai pedig elhatározták meg egy pár évig várni. (Hiszen fiatalok voltak ugy is!?)

Megelégedtem a magam szeretetével. Meg én, még akkor is, mikor már kinevezett aljárásbíró voltam Szalók-Kerekegy-Pirókon. De hó! Itt már mégis egy kicsit megzavarodott a vérem. Azt mondják, hogy az emberi természet minden hét évben változik. Már háromszor hét

év mult el rajtam, de azt még egyszer sem volt alkalmam tapasztalni. Hanem mikor a negyedik hét évvel birkóztam meg s ugy 29 felé jártam, akkor történt velem olyan eset, ami majdnem elfojtatta bennem az agglegényi hajlamok nemes ambicióját. — Azt tetszik kérdezni, mi volt az eset? — Kicsit ugyan röstellem a dolgot, de lát azért mégis csak elmondom, mer hál' istennek elég jól végződött.

A principálisomnak, már mint a szalók-kerekegy-piróki kir. járásbírói hivatal vezetőjének, az öreg járásbírónak, volt egy gyönyörű kis menyecske felesége. Aztán tudja isten, mert biz én nem tudom, hogy, hogy nem, de mikor egy vacsorára voltam hiva, bele mertem nézni abba a mélységes szép szemekbe. Aztán egyszer csak azon vettem magam észre, hogy baj van! Szívemben a sok éven keresztül felhalmozódott puszkapor attól a szikrázó szemektől lángra lobbant! Egyszerre ugy éreztem magamat, mintha egy gyengéd ménykű csapott volna belém.

Olyan rosszul még nem voltam sohasem. Még akkor sem, mikor jogász koromban a szigorlatok után egy hétig furt lumpoltunk, a másik héten meg, gyenge szervezete megerőltetése folytán, az ágyat kelle nyomnom s hideggel borogatnom a fejemet. Megpróbáltam ezt a kurát most is, de nem ért semmit. Mindig jobban jobban másztam bele a bajba, s a vacsorák azért csak folytatódtak. Addig voltam már, hogy én is elkezdtem ismerni, miszerint: „a szerelem sötét verem!” Amint haza mentem a hivatalból, megkaptott az a fura valami, s nem engedett nyugodni. Még egy pipát sem szívhattam ki tőle békességben.

Szóval egy cseppet sem volt irigykedő állapotom, amint látni tetszik. És noha elköttem mindent, nem bírtam szabadulni ettől a daemontól, ettől a szívkejkín-göröstől, a szerelemtől. Már csakugyan és komolyan beteg kezdtem lenni, szinte bele zöldültem, kékültem. Egy este aztán, mikor épp rajtam volt a nyavalyatorés, az öltött eszembe, hogy hát nőül veszem!

Szeretem, hát mi akadályozna bennünket, hogy egy pár legyünk? Talán ó nem szeret? Nem hiszem, hogy

Petrovosszelli községének határozata a kalváriának áthelyezése iránt.
 Hegyes községének határozata távirat-állomásnak felállítására iránt.
 Bajsa községének határozata a Bajsa község és Alsó-Roglatica puszták között levő utvonalknak eladása iránt.
 Pivnica községének határozata a tulajdonukat képező földterületek mikénti hasznosítása iránt.
 Csantavér községének határozata távirat-állomásnak felállítására iránt.
 Zsablya község képviselőtestületének határozata az ottani hitfelekezetnek átengedett föld tárgyában.
 Petrovosszelli község határozata a tanítóknak adott failletmény megszüntetése tárgyában, ugy ez ellen Pozsgay Imre és társai által beadott felebbezés.
 Petrovosszelli község határozata a gör. kel. lelkészi fizetés felemelésének megtagadása tárgyában ugy az ellen a gör. kel. hitközség által beadott felebbezés.
 Petrovosszelli község határozata az ottani jegyző és közgyám jutalmazása tárgyában, ugy az ellen Molnár Mihály és társai által beadott felebbezés.
 Tovarisova községének a község ház újból felépítése és a jegyzői lak kijavítása tárgyában hozott határozata, ugy az ellen Rákity Miklós által beadott felebbezés.
 Bikity községének Bittermann Károly által kötendő szerződés tárgyában hozott határozata, ugy az ellen Bittermann Károly által beadott felebbezés.
 Rác-Militics községének az orgona kijavítása tárgyában hozott határozata.
 Bács községének az ottani kéményseprővel kötendő szerződés tárgyában hozott határozata.
 Feketehegy község határozata az ottani legelő telekkönyvi tulajdon lapjának kiigazítása tárgyában.
 Kir. tanfelügyelőség megkeresvénye Oberst Antalné rác-militicsi özvegy tanítóné nyugdíja megállapítása tárgyában.
 T.-Földvár község határozata Vitmann Béla irnok lakbérének megállapítása tárgyában.
 Parabuty község határozata a községi rendőrök fizetési felemelése tárgyában.
 Martonos község határozata egy lámpagyújtogató alkalmazása és fizetésének megállapítása tárgyában.
 Sztanisics község határozata az epres-kertész gabona illetményének felemelése tárgyában.
 Ó-Futak község határozata a rendőrfelügyelő választásánál közreműködő megbízottak tárgyában, ugy ez ellen Sziacki Koszta által beadott felebbezés.
 Szent-Tamás község határozata gör. kel. bérbeadása tárgyában, ugy az ellen Nikolics M. Nikola által beadott felebbezés.
 Ó-Sztopár község határozata a volt felelősörök gabona illetményének megállapítása tárgyában, ugy az ellen Brezsovszky Vazul által beadott felebbezés.
 Ó-Sztopár község határozata a volt iskolai helyiségek bérbeadása tárgyában, ugy az ellen a gör. kel. hitközség által beadott felebbezés.
 Sztanisics község határozata dr. Offenheimer Vilmos volt közgyám fizetésének utólagos megállapítása tárgyában.
 Petrovác község határozata egy díjnak felfogadása tárgyában.
 Német-Palánka község határozata az izr. iskola segélyezési összegének felemelése tárgyában.
 Veprovác község határozata a községi rendőrök fizetéseinek felemelése tárgyában, ugy az ellen Schuch Károly és társai által beadott felebbezés.
 Filipova község határozata tanítói illetmény megállapítása tárgyában, ugy az ellen Leh Jakab által beadott felebbezés.
 Ó-Becse község határozata a kisbírák fizetéseinek felemelése tárgyában.
 Ó-Becse község határozata az ottani bosztani földbérlok kártalanítása tárgyában.
 Szenttamás község határozata Putnik Brankó ösztöndíjas utiköltségei megtagadása tárgyában, ugy ez ellen Putnik Trifun által beadott felebbezés.
 Szonta község határozata legelő beszerzés tárgyában, ugy az ellen Gräber Gyula által beadott felebbezés.
 Felső-Szt-Iván község határozata az iskolai alapvagyon jövedelmének felhasználása tárgyában.

Lality községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Karavukova községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Rác-Militics községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Szt-Tamás község határozata az esküdtek fizetésének felemelése tárgyában.
 Ugyanannak határozata a házépítészárk fizetésének felemelése tárgyában.
 Dszp.-Szt.-Iván község határozata a rendőrfelügyelő fizetésének felemelése tárgyában.
 Kovil-Szt-Iván község határozata Bugarin Nesztor, Typrovác Géza, Tomin Jovan, Plavsity Sándor, Koies György, Hubert Reinhart, Heumann Ádám, Bugarin Zsiván, Typrovác Vaszó, Plonich Péter, Komlenov Rádó és Csuresics Lyubának adományozott ház hely tárgyában.
 Títel község határozata Vlah Áca, Pein György, Prodanov Vaszó, Brkanov Maxim, Kuturín Kriszto, ifj. Vlah Misa, Csavits Misa, Vlah Lyubó, Nebricity Atyim, Pein Jovan és Szabó Jánosnak eladott ház hely tárgyában.
 Lantos István és társai zentai lakosok felebbezése fizetésük felemelését megtagadó képviselőtestületi határozat ellen.
 Bikity község képviselőtestületének határozata az ottani jegyző jutalmazása tárgyában.
 Rigyica község képviselőtestületének határozata a végrehajtói fizetés felemelése tárgyában.
 Királyi tanfelügyelő átirata öz. Csinecek Nándorné nyugdíja tárgyában.
 Temerin község képviselőtestületének határozata az ottani aljegyzőnek pótlásában leendő részesítése tárgyában.
 Parabuty községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Bács községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Pivnica községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Bácsujfalu községének az előfogatosokkal kötött szerződése.
 Pivnica község képviselőtestületének határozata községi kertési állás szervezése tárgyában.
 Martonos község képviselőtestületének határozata a községi házépítészárk fizetésének felemelése tárgyában.
 Ugyanannak határozata a községi fűtő fizetésének felemelése tárgyában.
 Megyei közg. bizottság átirata tagok igazolatlan elmaradása tárgyában.
 Csantavér község képviselőtestületének határozata az ottani nagyvendéglő megvétele tárgyában.
 Títel község képviselőtestületének határozata a titeli prépostság kiátsítása tárgyában.
 Sztanisics község képviselőtestületének határozata hajdu-szolgai állás megszüntetése tárgyában.
 Uj-Palánka község képviselőtestületének a kézbesítői és végrehajtói állás szervezését megtagadó határozata, ugy Búcher Róbert községi jegyzőnek ezen határozat ellen beadott felebbezése.
 Márczy István kerynjai kántortanító felebbezése a fűtőszalma kiszolgáltatását megtagadó képviselőtestületi határozat ellen.
 Martonos község kérvénye az ottani vasuti állomáshoz vezető feljáró utnak kiépítése iránt.
 Mezey Imre szolgabíró kérvénye Topolyáról Ujvidékre történt áthelyezéséből felmerült költségek költésének megtérítése tárgyában.
 Obrovác községben behajthatlan 364 frt 05/2 kr községi követelések leírása tárgyában hozott községi képviselőtestületi határozat jóváhagyása.
 Néhai Kulencsits Victor volt borsodi jegyző özvegyének nyugdíjsegélyben való ellátása.
 Szenttamás 1881—1889., Ada 1884., Kis Kér 1888., Gajdobra, Kula, Pivnica, Uj Palánka 1889., Matheovics, Vajszka, Ó Palánka, Piros, Cséb, Hódásgh, Uj-Futak 1890. évi közpénztári számadásai. Kula 1889. és Ó-Futak 1891. évi pótköltségvetései. Zenta város 1890. évi közpénztári számadása.
 Kelt Zomborban, 1892. február hó 29-én.

Schmausz Endre,
 alispán.

sokat szabadkozni, mert a csere rá nézve nagyon előnyös lenne. Én fiatal (huszonkilenc év, még nem öreg vagyok!) az ő férje pedig egy podgrás vén korhely. Minek is annak fiatal feleség? Evvel hát tisztában voltam, mihelyt nyilatkozom neki, ő mindjárt a nyakamba fog borulni, és mi szöktünk boldogan — Amerikába! Már előre elképzeltem magamnak amerikai paradicsomunkat. Én kávégyarmatot vásárolok s majd ha négeremmel egész napi munka után hazatérek, elébem fog röpdülni, karjait nyakam köré fonja s érzelmétől rezgő hangon suttozja fülembé:
 — Gida! Gidám! édes Gidám!...
 Vivát! Megházasodom! Isten veled agglégényi élet! Házasági terveim egész megnyugtattak. Felöltöztem és siettem — menyasszonyomhoz: a vén principálisom fiatal feleségéhez. A nyilatkozást, ostromot és szökést egy alkalmas estére hagytam, mikor a férj uram nem lesz otthon; e végből alkudozásba léptem inasommal s diplomáciai öszköttetést létesítettem közte és a menyasszonyom szobalánya között. Egy este aztán jön a rém-akarom mondani örömhír: a főbíró ur nines honn! Kissé már késő volt az igaz az idő, node annál jobb! — gondolám magamban — legalább nem lát senkisé, hova megyek. Rohantam ki lázas fővel, dobogó szívvel a kapu át az utcára. Itt a hűs levegő kissé lecsillapított.
 „Melinda! Melinda! — suttozám — mert t. i. Le-gényváry Melindának hívták. Megyek érted én szerelmem! Megszöktetek! Én Juliám! érted megye Romeó!“
 Addig monologizáltam magamban, míg egyszer csak ott voltam s kezeim az ajtó kilincsét szorongatták, mely most oly nehezen nyílt, talán régen nem kenték! Hm, hm! No talán még elhagy a bátorságom! Elhagy? Egy lányfalvy Gidát! Soha! Köhögtem még egyet-kettőt s aztán egy mély sóhajjal — benyitottam. A folyosón mély csend és sötétség fogadott. Az ajtót nyitva feledtem s a szél nagy zajjal becsapta. Ereimben meghílt a vér, ugy megjedtem. De azért csak csoszogtam előre. Egyszerre csak lépteket hallok. Szivem hevesebben dobogott: „Ó! az! Az angyali lélek! tudja talán, hogy jövök, vagy valami titkos sejtélem sugta meg neki! Az ajtó becsapódására nem is gondoltam!“ „Ó! jön!

Mindjárt el is végezhetjük itt a sötétben! Ah! Együtt lenni vele sötétben! Tagjaimat kejes borzalom remegteté meg s mint egy cövek, egy helyben vártam a paradicsom megnyitását számomra...
 Hogy aztán mi történt, arra nem emlékszem egész tisztán. Annyit tudok, hogy a várt angyal helyett egy furia robant ki, kezében a csizmahúzóval, egyenesen rám, a hajamba kapott, képenet összekarmolta, hátamon járt a fakutya, miközben szájából egész szitok-tenger s a dühkiéjezekes áramlata zuhogott.
 „Hát te vén akasztófára való, gaz, lump, korhely, te falu csúfja te! Ilyenkor jössz haza! Vén betyár te!“ stb. stb. s egyre puffolt angyali kezeivel, szeretett drága férje urának gondolván engem, Romeóját! ki a menyországba aspiráltam, s ime a mélyes pokolba zuhantam! Mihelyt egy kis szuszra birtam szert tenni, elordítottam magam:
 „Nagysád kérem! Nem én vagyok az, akit ver! Névem Lányfalvy Gida!“
 Erre aztán abba is hagyta s egyszerre lecsendesült s a zavar legkisebb jele nélkül menté magát:
 „Bocsánat, egy kis tévedés!“
 „Az ám!“ — nyögtem keservesen, s rohantam hazafelé, olyan állapotban, a milyenben életemben még sohasem voltam. Hazaérve, sebam bekötözése után, rögtön megirtam folyamodványomat áthelyezésért, másnap pedig elküldtem a cselédet a hivatalba, mondja, hogy ragályos kór ütött ki rajtam (nehogy még valaki meglátogasson). Ki se mentem addig az utcára, míg áthelyezésemét Habakukház-Filópszállásra meg nem kaptam.
 Így maradtam én agglégény s azóta ismét csak ugy gyűlölöm a nőket, mint azelőtt, letéve arról a gondolatról, hogy valaha Amerikában kávégyarmatos legyek s egy asszonyi állaika lebegjen elébem, érzelmesen mondván:
 „Gida! Gidám! Édes Gidám!“
 Már akkora kecske még sem vagyok, hogy ugy meghagyjam magamat még egyszer fejteni gyengéd női kezek által!

Helyi és megyei hírek.

Számonekőrszék fog tartani a főispán e hó 12-én a megyei közigazgatás összes központi hivatalaiban. **Szülők figyelmébe.** A katonatiszti árvek intézetében a katonai al- és főreáliskolákban és a bécs-új helyi akadémiában 238 egész és fél kincstári, alapítványi és fizetési hely megüresedvén, a cs. és kir. hadügyminiszterium az 1892—1893. tanévre ezek betöltésére pályázatot hirdet. Közlebbi értesítést ad a 23. hadkiegészítő parancsnokság.

A Szulik-émlék ügyében ftdő Fonyó Pál, ó becei plébános, a Szent-István-társulat megbízottja, a múlt héten Szulik tisztelőiből többeket értekezletre hívott össze, melyen a gyűjtés mikéntjéről tanácskoztak a megjelentek. Négy gyűjtőív azonnali kiadattott s a vidékről gyűjtésre fel fog keretni a bizottság által Csupor Gyula (Palánka), Dömötör Pál (Zombor), Schmausz Endre (Zombor) és Varga Mátyas (Ujvidék.)

Kegyuri ülés. Zombor szab. kir. város rom. kath. kegyuri bizottsága 1892. évi március hó 6-án délután 10 órakor a város háza kistermében rendes közgyűlést tart. A tárgysorozat lapunk 16. számában közölve volt.

Alapszabályok. A vaskuti temetkezési egyesület alapszabályait a helygyminiszter jóváhagyta.

Közügylés. A zombori önkéntes tűzoltó-egylet f. évi március hó 13-án d. e. 9 órakor a polgári kaszinó nagytermében tartja rendes évi közgyűlést, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívattak. Tárgysorozat: 1. Főparancsnok évi jelentése. 2. A pénztáros évi jelentése. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése. 4. 1892. évi költségvetés. 5. Egyéb esetleges indítványok. 6. Számvizsgáló bizottság választása. Kelt Zomborban, 1892. évi február hó 26-án. Városy László, főparancsnok.

A zombori kir. törvényszék ügyforgalma 1891-ben. A múlt év folyamán beadott összesen 11600 polgári beadvány a törvényszék iktató hivatalába; az előző évről maradt 366 hátralék. Mindezekből összesen 11396 darab intéztetett el s így 570 darab maradt hátralékul a folyó évre. — A telekkönyvi hatóságához érkezett 21235 beadvány, a hátralék elől 950, elintéztetett 21990 s hátralékul maradt 195. — Bűntetőügyi beadványok száma 8025, az 1890. évről hátralék 130; ezekből elintéztetett 7929 s marad ismét hátralék 226. — A fegyelmi ügyek száma 42, hozzá hátralék 3; elintéztetett 44, a hátralék 1. — Az elnökséghez tartozó ügyek száma 2087 volt s ezek el is intéztettek az év folyamán.

A zombori I-ső önszegélyző szövetkezet bizottsága 1892. évben. Igazgató: Tarczyay Mor. Aligazgató: Weidinger Sándor. Igazgatósági tagok: Ambrozovits Gyula, Andráska Ajajos, Bittermann Nándor, Bosnyák József ifj., dr. Czvetkovits Péter, Dekker Pál, Eibach István, Engl Adolf, Gaál István, Jakobus Lajos, Jakobcsits Mihály, Kukula Antal, Odry János, Mayer István, Mrákovits György, Pekánovits András, Radicevits Sándor, Radulovits Szilárd, Szauberborn Károly, Szilágyi Ferenc, Tápay Agoston, Ugyr Mihály, Vagemann Simon, Zsuffa Vince. Pótagok: Zákó István, dr. Thurszky Zsigmond, Czervenkovits Sándor, Horvátovs Sztipó, Momirovits Vladó, Steiner Lajos. Felügyelő-bizottság: Malesevits Miklós, Heinec Kálmán, Raab Béla, Hoffmann Károly, Kirchenknopf Mihály.

Hushagyó kedd. A kaszinó-egyleti dalárda szokásos hushagyó keddi mulatságát a „Vadászkürt“ emeleti helyiségeiben tartotta meg. Ez az est mindég egyike volt a leglátogatottabbaknak, de idén az eddigieket is fölülmulatta az e tekintetben. A város legintelligensebb családjai, legszebb leányai voltak jelen; igen szép és nagyszámú közönség hallgatta végig a dalárda programját és táncolta végig az éjet. A koncert programja az alkalomhoz képest csupa komikus darabokból volt összeállítva. A „szerelmes kovácslegény“ című kardalban pl. a zongorán kívül volt még tölle, háromszög- és diszob kíséret, sőt a csökecpannas is föl föl hangzott benne. Rácz Soma elmondotta az „Egy ideges ember“ című humoros monológot s megnevetette és megtapsoltatta vele a közönséget. 3. ik pont a szánkázás volt, Bieber Gyula zongorán játszott s a dalárda mindenféle gyerekhangszerrrel kísérte, de oly szép harmoniában, hogy lehetetlen volt a darabnak nagy tetszést és derültséget nem keltenie. Traub József és Ruprecht Alajos Genée „Cimborák“ c. duóját énekeltek el igen szép sikerrel. Végül pedig a négy lengyel zsidó kántátéja okozott általános derültséget. Sörös Antal, Mayer József, Czinkler Gyula és Csernák József énekeltek és táncolták a kaftanos alakok játékát. — A koncert után tánc következett s eltartott reggeli 5 óráig. Az első négyest 64 pár táncolta.

Hamvazó szerda. A bójt első napja. Milyen ellentét a farsang és a bójt között! És ez a nap nyitja meg a bójtöt közvetlenül a farsang után. Még a füllünkben zúg az utolsó csárdás tüzes hangja és még zúg a fejünk a mulatság izgatottságától, amikor már eszünkbe jutnak a „memento mori“-féle mondasok, a por és a hamu. Tömegesen tödült a kath. közönség a templomba e reggelen, hogy a pap behamvazza a homlokukat és hogy eszükbe jusson a szentírás mondasok: „emlékezzél, hogy porból lettél és porrá leszel!“ — A lakodalmak hosszu sora is véget ért s egyidőre csak nagy kivétellel halljuk majd az oltár előtt a „holtomiglan“-t; pedig hát akadt-e leányiszív, amelyik a farsang elején ne álmodozott volna a főkötőről! Bizony az a csipetnyi kis hamu ott a homlokodon mennyi titkos reménynek a halálát gyászolja!

Nyilvános köszönet. A helybeli iparos dalárda ez uton is köszönetet mond Pekánovits Andrásné urnónek azon szivességéért, melyen a m. hó 27-én rendezett hangversenyre zongoráját nevezett egyesületnek díjmentesen bocsájtotta rendelkezésre.

Meghívó. A zomborvidéki rabsegélyző-egylet f. évi március hó 6-án d. e. 10 órakor a kir. törvényszék tanácstermében tartandó rendkívüli közgyűlésére az egyesület alapító és rendes tagjai tisztelettel meghívattak. Zombor, 1892. évi február hó 11-én. Széchenyi József, elnök. — A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Igazgató választmány megválasztása. Tisztújítás. 3. Netáni indítványok tárgyalása, azok feletti határozás.

Táncvigalom. A tataházi értelmiség február hó 27-én az ottani nagyvendéglő termében a mélykúti zenekar közreműködésével zártkörű táncvigalmat rendezett, mely mulatság igen kedélyesen, fesztelennül és vígan folyt egész kiválóos viradig. Jelen volt az ottani intelligencia kivétel nélkül mind, és még számos vendég a vidékről is.

Egyházi ének. A főgimnázium ifjúságának énekkara, mely jelenleg Blazsek Károly zenetanár vezetésével működik, f. hó 6-án, vasárnap, a fél 9 órai deák-misén nyilvánosan föl fog lépni. Az ifjúság 2 vegyeskarral fog előadni, azonkívül Kuprecht Alajos tanár fogja énekelni Weisz Lőrincnek „Domine ne in furore“ c. bariton-szóját.

A Pulszky mandátuma. Pulszky Ágostnak, a verbász-kulai kerület orsz. képviselőjének megadott mandátuma a képviselőháznak a napokban tartott egyik ülésén a 2-ik bíráló bizottságba soroztatott. Ennek a bizottságnak pedig tagjai a következők orsz. képviselők: Polonyi Géza, Beksics Gusztáv, Hodossy Imre, Mikó Arpád, Öváry Ferenc, Perczel Dezső és Rudnay Béla.

Két nyugdíj. A város törvényhatósági bizottságának legutóbb tartott rendkívüli közgyűlése Athanászovits György volt városi főjegyző nyugdíjajánlatát 696 forintban és dr. Falcione Nándor volt tanácsnokét 561 forintban állapította meg.

Az ingaóra jubileuma. Az ingaóra az idén éri meg 250 éves jubileumát. Galilei volt az első, a ki az ingát időmérőül ajánlotta tanítványának, Vivianinak, de csak Huygens tette általánossá e fölfedezést. Azóta sem találtak jobb időmérőt az ingánál.

Csonka csütörtök. Ilyen is van. Csonkának nevezik a szegényt, pedig ház semmi egyebet sem vétett, minthogy rá következék véletlenül a hamvázó szerdára. Ez is a kalendáriumszínalók munkája volt pedig. Denikve az e heti csütörtöki nap is „Csonka csütörtök“ néven szerepelt. Föl kell pedig ezt emlitenünk azért, mert ezen a napon farsangolnak a cigányok. A hány bál és táncmulatság csak volt a farsangban, a mi cigányaink valamennyit végig muzsikáltak hűsége, de ok maguk nem értek rá bált csapni. A csonka csütörtök az ő napjuk. Tegnap este bálba gyűltek össze az apatini uton lévő Fehér hajóban és megfogadták erre az alkalomra az Acó tamburás bandáját. Ok maguk ez estén mulatnak — és nem muzsikálnak.

Névváltoztatás. Mittermann Sándor és Janka bajai illetőségű ugyanottani lakosok vezetéknévüknek „Mentényi“-re való átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

Ingyen eperfamag. Az országos selyemte nyésztési felügyelőség (Szegezárdon) ingyen és bérmentve küld eperfamagot mindazoknak, kik ez iránt hozzá fordulnak.

Búcsúzik a szinlaposztó. A társulat csak bücsüelődést tart, de a szinlaposztó már elbúcsúzik személyesen. Hogy is ne, mikor olyan nagyon fáj a válás, és olyan nehéz eltávozni búcsúzás nélkül, a mint-hogy ezt már minden esztendőben tapasztalja az ember a szinlaposztókon! Mert hát — isten tudja! — ezeknek olyan érzékeny szívük van, hogy ahány városban csak bordják a szinlapot, mindenütt olyan szomorúan „Zúg a válás tompa hangja“. Ki is ünti a szive bánatos érzelmét a szinlapok szorgalmas kihordója, a következő versbe:

„Búcsú-szó!
Zúg a válás tompa hangja,
Mely töletem messze int,
De búcsú-szünk a határról
Még egyszer vissza tekint.
Áldjon isten a pártfogásért,
A melyben részesített:
Ez hoztátok végbúcsúszóink:
Isten legyen veletek!
Mindem fáradság bért kíván,
Ezt mondá egyszer Szent-Iván:
Ne is egyék aki nem tesz,
Szent-Pál apostol mondá ezt.
Midőn sem pénz, sem posztó,
Búcsút mond a fáradt

GUBITS FÜLÖP,
színházi főkéllékes.

És ki is hordta a napokban hűsége ezt a verset is, sőt szorgalmasabban és lelkiismeretesebben, mint a szinlapokat. De hogy is ne, mikor olyan szomorúan „Zúg a válás tompa hangja“.

Felülízetések. Az iparos dalárda által f. évi február hó 27-én tartott dalestély alkalmával felülízetek: Dr. Donoslovits Vilmos 2 frt, id. Husvéth István 2 frt, Bagyik János 2 frt, Herczenberger Sándor zenekara 5 frt, Husvéth Károly 1 frt, Zimmermann Gyula 1 frt, Wagemann Ignác 1 frt, Bieber Gyula 1 frt, Grosz Samuné 1 frt, Engel Mór 1 frt, Dorotits István 60 kr, Bunyi Anna 60 kr, Dörner Mátyásné 50 kr, Balázs János 50 kr, Lichtneckert János (Bajmok) 50 kr, Veszelovszky Mariska 50 kr, Dienes Béla 50 kr, Karkisch Alajos 50 kr, Treuer Sándor 50 kr, ifj. Partsetits Iván 40 kr. — A dalárda lapunk utján mond köszönetet a fenti szives felülízetőknek.

A megyeháza második emeletének azon részében, a hol a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségei voltak, 4 szobát a törvényszék foglalt el a betétszerkesztési munkálatok helyiségéül.

Színészek baja. Egyik fővárosi napi lapban olvastuk a következőket: A színművészek (vagy a kik magukat annak nevezik) baja mindenesetre hátrányos magára a művészetre nézve; hát még mikor a bajok legfőbb lepi el az összes színésztétellet! S a csak hozzánk érő tömörkedő panaszból is (ha egyébből nem) meg tudnók mondani, hogy csakugyan „valami rothad Daniában“. Elvisehelten ólomsúlyal nehezedik a vidék színészeire először is a megélhetés gondja; az orsz. színészegyesület és kormányzó tanácsát, lázadó érzülettel, fölöslegesnek tartják, mert hiába határozta el, hogy 2-3 évig új színészt be nem fogad, hiába rendeli el az igazgatóknak, hogy a nyári hónapokban is teljes fizetést adjon tagjainak — és így tovább — az önkényes igazgatók másképp cselekednek s övék a hatalom és dicsőség. A színészek most azon tanakodnak, hogy az orsz. színészegyesület legközelebbi közgyűlésén az igazgatók és ravasz szerződéseik legszigorubb ellenőrzését, a „ludasok“ kegyetlen bírságolását, az egyesület vezetésének bölcs és erélyes újjáalakítását s hasonló áldados dolgokat vigyenek keresztül. Ami, elvben, csak helyesíthető.

Elfogott szökevény. Említettük a minap, hogy az apatini kir. járásbírósg bírónéből megszökött egy Stoll János nevű vizsgálói fogoly, a ki többrendbeli betörései lopás elkövetése miatt került oda. Nos hát ez a szerencsétlen flótás nem valami sokáig élvezte a hideg, havas szabadságot, mert pár napi bujdosás után a szomszédos Szóna község rendőrei elcsípték és visszavitték őt oda, a hol nem kell házbért fizetni a lakásért. A járásbírósg most kétszeres gondal örzi az ő jómadarát.

Társasvacsora. A zombori polgári kaszinó egyet tagjai március hó 5-én, esti 8 órakor, az egyet nagyerőben társasvacsorát rendeznek. Egy teríték ára 1 frt. Kik tévedésből nem lettek meghíva, sziveskedjenek a kaszinó szolgálatát jelentkezni.

Beszéda. A zombori szerb dalegyet által f. évi február hó 28-án rendezett „Szelo“ (Beszéda) egyike volt az idén rendezett táncmulatságok legsikerültebbjeinek. A „Szelo“-t igen nagy számú közönség hallgatta végig, ott volt látható a szerb közönségnek a színe-java. Az ifju új tagokból még csak egy fél év előtt szervezett daltársulat már ezen rövid idő alatt is annyira meglepően, oly szép eredményeket ért el, hogy hisszük, ha megmarad továbbra is az eddig tanúsított buzgalom a társulat egyes tagjaiban, megérjük, hogy ez a legelső dalegyetek egyikévé képezi ki magát. Ugy a vegyes, valamint a férfiakok által énekelte darabok, mindannak dacára, hogy nagyobb részét nehezes és változatos menetelűek, és hogy előadásuk betanulására teljes zeneismeret igényeltek, oly praecis sággal adtak elő, hogy a közönség mindenkor lelkes „Zsivili“-ben tünette ki az énekeseket, a kik ezen kitüntetést méltán meg is érdemelték. Vukicsevs Vera és Szida kisasszonyok által a zongorán négykézzel és meglepő ügyességgel előadott „Pique Dam“ a közönség oly nagy tetszését nyerte meg, hogy ez szűnni nem akaró újrázásban és tapsban tört ki. Viharos éljenzés kísérte a Koszanits Julesika kisasszony által a Smiedt féle „Szerb rapszodiá“-nak zongorán történt művészi előadását, valamint Teodorovits Vida kisasszony „Aranyműves leánya“ című szavaltát. A fényesen sikerült „Szelo“-t követte a tánc, mely kolo val kezdődött és reggeli 6 óráig tartott, igen kedélyes és feszületen hangulatban. Az első négyest 32 pár táncolta. A jelenvolt hölgyközönségből a következőket sikerült feljegyezni: Borgyoski Szntanka, Djejanovits Zorka, Gyurisits Maria, Jaksity Jelena, Kirilovits Mara, Konyovits Ivánka, Konyovits Szida, Koszanits Julesika, Krizán Mariska, Lallosevs, Jelka, Pavlovits Julka (Ó Becse), Polzovits Milana, Rakits Danica, Theodorovits Julesika és Vida, Uvalits Vida, Vukicsevs Vera és Szida. Özv. Borgyoskiné, dr. Bruck Arminé, Djejanovits Döméné, Gergurov Dánielné, Konyovits Jusztinné, Konyovits Istvánné, Koszanits Miklósné, Malessevs Miklósné, özv. Maximovits Györgyné, dr. Molnár Istvánné, Popovits Milánné (Ó Becse), özv. Rakitsné, Theodorovits Dusané (Szivac), Theodorovits Szávóné, Vukicsevs Katinka, Vukicsevs A. Miklósné.

Elvi határozatok. Igavonó állatokkal bíró s idegen községben lakó birtokosok azon község részéről, hol igavonóik vannak, előfogatozásra s általában községi szekeres munkára kötelezhetők, de községi kézi munkára nem, ha csak a fogatokra eső igás közmunka kézi közmunkára nem változtattnak át. Azon nem községi lakosok pedig, kiknek igavonói nem a községi területen vannak beállítva, de a közlegelő igénybe veszik, ezért kötelezhetők igás kézi munkára. — Községekben kivételes viszonyok folytán több helyettes bírói és esküdti állás is szervezhető. — A korszmák, sörházak, bormérések a pénzügyi hatóságok által részükre kiadott italmérsi engedélyek alapján, ételek kiszolgáltatására föl vannak jogosítva. — A közbiztonsági szolgálat, tehát az éjjeli őrzésnek is előnyeiben a község minden egyes tagja részesítendő. De ha erről a község valamely távolabb fekvő területre nem intézkedik s az illető terület tulajdonosa e tekintetben maga gondoskodik, akkor ez utóbbi az éjjeli őrzés költségeihez hozzájárulni nem köteles.

Halálozás. Gyalokay Róza, f. é. február hó 29-én életének 74 ik évében elhunyt. Hült tetemei március 2-án délelőtti fél 11 órakor örök nyugalomra helyezettek. Béke hamvaira.

Gyalafalva telep, mely Keryaja községhez tartozik jelenleg, ideiglenes költségvetést nyert. Tervebe van véve ugyanis ennek a telepnek községgé való szervezése s addig is, a míg ez megtörténik, az ideiglenes költségvetés alapján fedezik a telep szükségleteit.

Járásbírósg végrehajtó országos mozgalma. Az új bírói ügyteli szabályok életbelépte után a járásbírósg végrehajtók ismét megindították az országos mozgalmat, hogy helyzetükön javítsanak, mert az új díjszabályzat sem anyagi, sem erkölcsi tekintetben nem lendített e terhes hivatalt viselő baján. Somlyós V. Ignác, komáromi járásbírósg végrehajtó s az eddigi mozgalom vezetője szétküldte lelkes fölhívását kártársaihoz, melyben még ez év folyamára egy nagy országos értekezlet összehívását javasolja. Az eszme mindenütt lelkes fogadtatásra talált s a végrehajtók tömegesen csoportosulnak a mozgalom körül. A végrehajtók óhajása az, hogy a csőd- és hagyatéki-leltározással, a kisebb polgári peres ügyekben való eljárással bővítsek munkakörüket, egy bizonyos minimális jövedelmet biztosítsanak számukra, s végre, hogy agg napjaikban, vagy munka-képtelenségük esetén nyugdíjjal biztosítsák őket a kol-dusbot ellen. Hisz a legkisebb hivataloszolganak is van biztosított fizetése és nyugdíjigénye, miért ne adnák meg azt a kvalifikált végrehajtóknak. Az országos kongresszusra főleg e tárgyakkal foglalkozik majd. A kongresszusra meghívják az összes ügyvédi kamarákat, főleg a budapesti kamarát, az igazságügyminiszterhez pedig fölterjesztést intéznek az iránt, hogy az orsz. értekezleten valamelyik hivatott közege által képviseltesse magát.

Ujvidék tanúgye. A kultuszminiszterium jóváhagyta Ujvidék város közgyűlésének azon határozatát, mely szerint a város a felekezetek iskoláit az eddiginél nagyobb segélyben részesíti s jövőben minden egyes férfitanítóra 700, a nőkre 600 frt évi segélydíjat ad a felekezeteknek. A jóváhagyó miniszteri leirat nagy örömet keltett a tanúgyért lelkesülők között, mert ez az iskolák erőteljes felvirágzását fogja eredményezni. Ezután a felekezetek iparkodni fognak iskoláikat szaporítani, mivel a pénzt a város adja s minél több lesz az iskola, annál többet ad a város. A katolikusok új népiskolát építenek, a régi épületet f. évi április hóban kezdik lebontani.

Tilos a vasuti sinek mellett járn. Sokan, ha gyalog mennek olyan uton, amerre a vasut is elvezet, hát szépen a sinek mellett gyalogjárót veszik igénybe. Ez tilos volt ugyan eddig is, de mert az ellenőrzés gyenge volt, hát azért nagyon gyakran áthágták a tilalmat. Most azonban a m. á. v. zombori osztálymérnöksége ártírt az alispánhoz ez ügyben. Kéri, hogy a községi rendőrségnek is tétessék köteletségévé a vasut ellenőrzése. Komolyan veszik hát a dolgot, jó lesz nem járn a sinek mellett.

A karlócai rezidencia. Ujvidéki levelezőnk írja: A patriárka székhelye alkalmával a nála tisztelegő ujvidéki városi küldöttség előtt fölemlítette, hogy mostani lakásával elégedett, hogy sincs meglegedve; termeti szűkek, alacsonyok, nincs is elegendő szobája; a mint tehát érkezése lesz, azonnal tervebe veszi egy új palota építését, mert e célra van pénz elég a szerb egyházi alapok pénztárában. A patriárka e terve közel áll a valósláshoz, a mennyiben a szerb kongresszusi választmány legutóbbi ülésében elhatározta, hogy a patriárkának új palotát építtet. Az építési költségek — bele számítva a művezető honoráriumát — 209 ezer forintra rugnak. Az építés Nikolics Vladimir tervei szerint és felügyelete alatt fog történni. A régi palotát ez évi március végén kezdik lerontani, az új f. évi nov. 1-én jön tető alá s 1893. okt. 1-én teljesen kész lesz. Ebben állapodott meg a kongresszusi választmány. A patriárka új palotája impozáns épület lesz. Husz terem lesz benne, homlokzata a karlócai főterre fog húzni, két szárnya a Duna felé nyílik.

Tagosítás keresztülvitele. A Goszpodince községében megejtendő tagosítási munkálatok keresztülvitével — a nagy verseny dacára — Czvetkovits Pál, helybeli okl. mérnök, lón megbízva.

Egy telekadomány sorsa. Nem régebben történt, hogy a bajsai gör. kel. templom körüli tért a község az ottani gör. kel. hitközségnek ajándékozta. Ennek az ajándékozásnak azonban sokan ellene voltak s meg is appellálták. Az ügy a belügyminiszterium elé kerülve, a község határozata a napokban feloldottat s így az ajándékozás most már nem fog megtörténni.

Hangverseny Ó-Becsén. Vasárnap, febr. 28-án Predics László hegedűművész, az opera volt karmestere, Révfy, Schachtitz és Limbek Pál közreműködésével Ó-Becsén hangversenyt rendezett. A kellemetlen idő dacára is nagy számú hallgatóság gyűlt össze az élvezetes hangversenyre. Predics hegedűművész a legnagyobb elismerés mellett játszott. A hangversenyben résztvevő urak közül kiemelendő Révfy Géza, ki kiváló precizitással kísérte zongorán a hegedűművészt. Schachtitz és Limbek szépen szavaltak. A hangverseny után virradásig tartott a bál.

Gyűjtés. A vakok országos önképző, segélyező és nyugdíj-egylete javára országos gyűjtést engedélyezett a belügyminiszter egy év tartamára s a törvényhatóságokat fölhívta az ügy támogatására.

Művészet és irodalom.

Petőfi Sándor összes költeményei. Első végleges teljes kiadás. Életrajzzal ellátta Jókai Mór. 1—9. füzet. Budapest, az Athenaeum kiadása. Megjelenik 30 füzetben, kéthetenként 1 füzet; ára füzetenként 30 kr. — A fényesen kiállított új Petőfikiadásnak immár 9 füzete van kezünkben, melyekről olvasóinknak annyival is inkább tartozunk beszámolni, mivel ezen füzetek nemcsak azt tartalmaznak, amit mindenki már ismer és bír, vagy legalább is bírnia kellene; nemcsak Petőfi elbeszélő költeményeinek tetemes részét, hanem azért főképpen, mivel ezen füzetekben az előre hirdetett Jókai által írt Petőfi biographia jó részét is megtaláljuk. A kiadó társulat eddig négy ívét adta eme általános feszültéggel várt irodalmilag nagybecsű, olvasásra felelté-érdekeseletrajzi bevezetésnek. Jókai nem merev életrajzot, nem száraz adathalmazt, nem is didaktikus méltatást nyújt Petőfi működéséről és műveiről. „En azt, ami saját lelkemben él — mondja Jókai — elő tudom adni; de három idegen ész művéből egy negyediket összealkotni: ehhez nem értek. En csak azt írom meg, hogy milyenek ismertem én Petőfit; milyenek azt a korszakot, amelyben ő élt, s hogyan töltötte ő be azt a helyet, melyet a korszallem számára kiszabott“. Epen ezt vártuk, ezt reméltük Jókaitól: Petőfi egyéniségének, jellemének és ezekkel annyira összefonott alkotásainak hitteles rajzát, melyből ama finom vonásokat, amaz elrejtett szálakat kiolvashatjuk, kibetűzhetjük, melyek Petőfi alakját oly érdekessé, alkotásait oly hatalmasakká tették. Édes hangzású lyráját, nemzetet ébresztő barci dalait, szinompás, kifogyhatlan kellenő elbeszélő költeményeit ismeri a magyar nemzet minden fia: ki ne vágya megismerni ama titkos rugókat, melyek az ihletett költő húrjainak pengetésére indították, és kitől vágyánk inkább a legnagyobb költő egyéniségét magunknak bemutatni, mint épen Jókaitól, aki első költői próbálkozásaitól kezdve egészen eltűnéséig ismerte Petőfit, aki ifjúkori nyomoráról, küzdelmeiről, színeskedéseiről épp oly megbízhatólag tud írni, mint későbbi boldogságáról, fényéről. Jókai az egyetlen, aki megmondhatja annak, melyik Petőfi arcképei közt a leghívebb, a legigazabb: ama képről, melyet ő fest, bizvást elmondhatjuk, hogy az Petőfi életének, jellemének, egész egyéniségének leg-hitelesebb rajza. Az új Petőfikiadás fényes kiállítás, szép alak és teljesség tekintetében is teljesen megfelel a hozzá fűzött várakozásoknak. — Megrendelhető, leg-célserűbben 10 füzet árának beküldésével úgy az Athenaeum könyvkiadó hivatalától Budapesten, mint bármely hazai könyvkereskedőtől.

A Nibelung-Ének. Ford. Szász Károly. Második kiadás. Budapest, Athenaeum kiadása. Ára füzve f. 2.40, fényes kivitelű diszkötésben, arany metszéssel f. 3.40. — Ama számtalanszor felmerülő váddal szemben hogy a magyar ember könyvet vásárolni nem szeret, jól esik, ha néha élő cáfolatot nyerünk, mely — bár magunknak is meglepetésül szolgál — annyi haszonnal mindenképen jár, hogy az irodalom barátait eszűggedéstől megóvja, és nem enged lemondanunk egy élénkebb irodalmi élet, széleskörű irodalmi érdeklődés korába helyezett reményünkről. Ily élő cáfolatot szolgálhatott a Frithof-mondának, a modern északi költészet eme gyöny-gyének, mult karácsonykor megjelent második magyar kiadása, s hasonló kellemes meglepetést nyújt a Nibelung-Éneknek az Athenaeum kiadásában most piacra kerülő második kiadása. A Nibelung-Éneket, a németek legnagyobb szerű nemzeti eposzát Szász Károly jeles fordításával már 1868-ban ültette át irodalmunkba, és pedig, amint ő maga mondja, kiváló előszeretettel foglalkozott e munkával kiváló belbecsen kívül azon érdek-ért is, mely a mi Etelénk mondakörével való összefü-gése folytán azt nekünk, a németeken kívül, minden más nemzet között kétségkívül legközelebb állóvá s leg-becsesebbé teszi. A Nibelung-Ének fordításának elterjedését tehát két ok magyarázza: egyrészt örök költői be-

ese és kifogyhatlan belső szépségei, melyek azt a világot, a világot elsősorban közé emelik; másrészt számos vonatkozása és összefüggése a Hunmondával, Attilával, Budával stb. melyek reánk nézve annyival is fontosabbak, mivel a hunmodakör legrégebb költői feldolgozását képezik, minőt saját irodalmunk emlékei közt hasztalan keresnénk. Az új kiadást Szász Károlynak 31 lapra terjedő előszava vezeti be, melyben a mű méltóságát és a vele összefüggő irodalmi kérdések taglalását adja. — A könyv kiállítása, papírja, betűi és nyomása fényesnek, ára pedig olcsónak mondható. Közönségünk önmagát tiszteli meg, ha mielőbb egy harmadik kiadás megjelenését teszi szükségessé.

Por és Hamu. A legnagyobb magyar tárcáinak „Porzó”-nak (Dr. Agai Adolfnak) egy új kötete jelent meg az „Athenaeum” irodalmi részvénytársaság kiadásában. A kötet „Por és Hamu” mélabus gyűjtőcíme rávall a tartalomra. Ez a könyv egy temető, — nevezetesen emberek temetője. Azoké a nevezetes embereké, akiket Porzó személyesen ismert, akiket megsiratott — s akiket hol mosolygó szemmel, hol könnyein keresztül, de mindig élesen megfigyelt. A könyv fejezetének címei: Halál, novemberi elmélkedés. — Kecskeméthy Aurél. — Greguss Agost. — Arany Jánosról. — Isó Miklós. — Pompéry János. — A „magyar Schubert”. — Hugó Károly. — Török Jánosról. — Három orvos: Skoda, Bókai János, Balogh Kálmán. — Pákh Albert. — Kertbeny K. M. — Széchenyi gyásztor Bécsben. — Toldy Pista. — Márkus Pista. — Györy Vilmos. — Zajzoni (Bab) István. — Tóth Kálmán. — Három cigány: Rác Pál, Berkes Lajos, Bunkó. — Szilágyi effendi. — Ludassy Mór. — „Vadász Miklós asszonyának Pesten.” Egy levél története. — Három halott. — Az öreg ur (Deák Ferenc). A magyar műveltség nélkülözhetetlen föltételei közé tartozik, hogy az ember olvasta legyen Porzó tárcáveleit s hogy tájékozva legyen Porzó fényes írói erényei felől. Nem szükséges egy művelt magyar embernek sem magyarázgatni, hogy a stylust, tösgyökeres magyarságot senki sem egyesítette még több művésziességgel, mint Porzó; nem szükséges Porzó finom tréfáira, eleven pajkos elmésségére és mély humorára sem a művelt magyar olvasót figyelmeztetni; sőt nyitott ajtókat törtünk be akkor is, ha fölemlítjük, hogy úgy az ítélet bizossága és distingválta volta, valamint a detail megfigyelések pontossága is különösen jellemző tulajdonságai Porzónak. Ami azonban mindezekben kivül, mint mindenek felett tündöklő írói erény ragadja meg a „Por és Hamu” kötet olvasóját, az az érzelmi mélysége, a szív közvetlen nemes melegsége, — szóval a tiszta, aranyértékű, igazi költészet. Egész sora a közelmúltban elhunyt jeleseknek éled föl újra emlékeztünkben, amíg a gyönyörű könyvet olvassuk. Az íróművészet és az újra teremtő poézis varázslata nyomán, a porból és hamuból kikel az elhunytak átszellemült, földi salaktól megtisztult alakja itt lebeg ismét szemeink előtt. Minden vonásuk megvan, ami bennük jellemző és egyéni volt, de semmi nincs rajtuk, ami csak szürke közönséges általánosság. És, valamint a jó zeneköltő mindig megtalálja melodiájához a legjellemzetesebb kísérletet, úgy a Porzó is minden egyes rajzolt alak részére külön egyéni írás modort, sajátos tónust talált. Így nagyon érdemes észrevenni és figyelemmel kísérni, milyen tökéletesen más alaptónusra veti a szikrázó elemességű Kecskeméthy Aurél képét, milyen másra ismét az idealista, fegyelméletlen szobrászművész Iszót; mennyire más hangon beszél például a sarcasticus Pompéryról, mint a tehetséges, de nagyzás hóbotjában elzúllt szerencsétlen költőről, Hugó Károlyról. Valóban rég nem adtak a magyar közönségnek becsesebb és szebb, magát jobban olvasztató könyvet, mint a minő a „Por és Hamu.” S ma, midőn a könnyelműség bőkezűek vagyunk az új tárcáiról elcsüszett fölbabérozásában, — ezt a gyűjteményt elolvasva, a legüdvösebb és hervadtlanabb babérokkal viszatérünk az első, igazi nagy magyar tárcáiróhoz: — Porzóhoz.

Színház.

Hétfőn, február 29-én, Halasi Béla és H. Serfőzy Etel jutalomjátékául a *Párisi élet* c. operette 2-ik fölvonását, a *Virágfakadás* c. egy fölvonásos vígjátékot és a *Szegény Jonathán* c. operett 2-ik fölvonását mutatták be. H. Serfőzy Etelnek volt ugyan már az idén egy jutalomjátéka, de — uti figura docet — ez nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy még egy előadás ne tartassék (ha bár csak részben is) az ő javára. A mostani jutalomjáték tulajdonképen Halasynak volt szánva, de hát egyben odanyomták a színlapra ennek a neve mellé a Halasynéét is s így a jutalomjáték kettős és kétszeresen érdekes lett. A közönség kapott az alkalmon, hogy tntessen kedvence mellett s csinált olyan jutalomjátékot, amelyent Zomborban aligha láttunk még. Színpadra léptekor Halasyné-Serfőzy öt sokrot és egy nagy, kaméliákkal telt koszort kapott, melynek szalagján e fölirat állott: „Zombor város közönsége”; az első felvonás után meg egy darab százas bankót adtak át a Halasy párnak, amely szintén a közönség közt folyt gyűjtésnek volt az eredménye. A nézőter teljesen megtelt közönséggel és tapsolt tüntetesszerűen. — Az előadás alapján véve sikerültnek mondható — habár alig vagyunk barátai a nem önálló fölvonások bemutatásának; ez alkalommal pedig kettőt is végig hallgattunk. Arra is kellett volna számítani, hogy a közönség nagy része aligha látta azokat akkor, amikor a többi fölvonásokkal egyetemben — mint egész — kerültek színre. — A „Virágfakadás” című egy fölvonásos vígjáték nyújtotta ugy szólna a legtöbb művelzetet. Maga a kis vígjáték csupa költészet. A két szerelme (Nelli — Laci) Véber Ferike és Halasy Béla adták, a két öregot meg (Péter — Mária) Rélai és Lux Matild, a kis Ödönt Halasy Mariska. Az előadás folytonos derűlttségben tartotta a közönséget, amiben a mű szerzőjén kívül a két szerelmes bohó játékát s enyelgését bemutató Vébernek s Halasynak, ugyszintén a kis Halasy Mariskának volt nagy érdeme. — A két operette fölvonás ismétlése is a jobbák közé tartozott.

Előadás után az ifjuság bankettre gyűlt egybe a Vadaskürt emeleti étertermében, ahol megjelent a Halasy pár is, Borosné, Lorándi és Rélai is. Szerdán, március 2-án végre valahára bemutatták a mi színpadunkon is a híres *Madarász-t*, Zeller R. 3. felvonásos operettjét. A műnek híre már meglehetősen régen elterjedt s így szinte természetes, hogy a színház

ugy megtelt, hogy még az orchestert is elfoglalta a közönség. Hosszu és farszto a színészekre nézve ez az operette, de mindvégig élvezetes a közönségre nézve. Ritka szép zenerészeket vannak benne és pedig sürűen. Ki ne ismerné pl. a „Mikor dédem ifju volt” kezdetű keringőt, vagy pláne az „Adj isten”, meg a „Jeszus most már mit tegyek”, „Vess réam egy pillantást” stb. szövegű részeket? És mert kissé nehéz a darab, hát ebből az indokból aztán megengedtek maguknak a színészek némi kihagyásokat (pl. a két professzor éneke másutt mindig nagy sikert aratott s mi ezt nem hallottuk). A prózában itt ott a szerepemtudás is kísértett s e mellett néhol kissé gyors tempóban szaladtak végig az énekrészek. Mindezek gondosabb és főleg hosszabb tanulás után elmaradhattak volna. No de a főbb és szebb részekre elég gond fordítottat mégis, s ezek élvezetesek is voltak. Excellált megint Serfőzy Etel (postás Milka), aki sürűen aratta a tapsot, de aki ki is érdemelte azt; igen jó volt az éneke Guthinak (a választó fejedelemné), Lorándinak (Szaniszló) és Csigének (madarász), utóbbi azonban a zeneköltői részekre alig fordított valami gondot s a zenés szöveg egyes szavait is el-elnyelte. A Tisztai játéka is kiválóan sikerült és sikerült két alak volt a két professzor (Rélai és Tukorai).

Tegnap, csütörtökön ismét a *Madarász* ment bérletfolyamban, bucsu-előadásul.

És ezzel Veszprémy társulata befejezte minálunk az idény előadásait.

M. P.

Bács várának romjai.

(Grosschmid Gábor urnak szives ídvozet.)

A Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat Évkönyvének legújabb füzetében közölve van az a jelentés, mely Bács várának egykori állapotára vonatkozik.

A jelentés úgy szólva minden kommentár nélkül van közölve s mivel a bácsi romok, mint történelmi és régészeti emlékek, csaknem egyedül képviselik a hajdankorok vármegyénkben visszamaradt utjelzőit, most, hogy a millennium megünneplése mindinkább előtérbe jut, nem lenne talán időszertlenül e romok megóvásáról is gondoskodni.

Az ország különböző helyein előforduló s többé-kevésbé történelmi becses romok fentartásáról, megóvásáról, sőt olykor restaurációjáról is a műemlékek országos bizottsága gondoskodik, de bár a bácsi romokról a műemlékek országos bizottságának bő tudomása van, e mindinkább pusztuló maradványok fentartására nézve eddig sem e bizottság, sem a vármegyei történelmi társulat mit sem tehetett. A műemlékek bizottsága nem tehetett semmit, mert a bácsi várának romjai nincsenek már oly állapotban, hogy azokat stilszerűleg restaurálni érdemes volna; a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat pedig nem rendelkezik oly alaptőkével, a melyből valamely műemlék fentartására költhetne.

Ily körülmények között, midőn arról van szó, hogy a vármegyénk területén levő legelső rangu s legbecesebb történelmi emléket, a romjaiban is nagyszerű és tisztos bácsi várat, a mulandóság mindent összeörlő vas fogaival szemben megőrizték és annak további pusztulását megakadályozzuk, bizonyára leghelyenvalóbb lenne, ha a vármegyei történelmi társulat e tekintetben Bács várának jelenlegi földesurához, a kalocsai érsek öngyméltóságához fordulna, aki azon intézkedéseket, miket a romok konserválására nézve a történelmi társulat óhajtanónak tart, bizonyára készségesen megtenné.

Az új földesur, Császka György kalocsai érsek, aki maga is nagy tudós és nagy műbarát, még nem ismerheti a bácsi műemlékeket, de ha egyházmegyéjét és ezzel együtt érseki uradalmait be fogja utazni, a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat méltó hivatása és kötelessége őt a bácsi romokra figyelmessé tenni és arra kérni, hogy azok megóvásáról és fentartásáról kitelhetőleg gondoskodjék.

Muhoray Alfonz.

Közzgazdaság.

A magyar kir. államvasutak bevétele. A vasutak fényes jövedelmezősége tanubizonyosága a helyes vasuti politikának. A sokaktól gáncsolt zónatarifa életbe léptetése óta, évről-évre növekszik az államvasutak bevétele s egyidejűleg tiszta jövedeleme. Ezt igazolja az „O. E.” rövid szavú, de mégis sokat mondó következő jelentése: „A magyar királyi államvasutak részéről a folyó 1892-dik évben tisztán 4.100.000 forint szállított be az állampénztárba.

A filloxera. Több mint egy évtizede már annak, hogy a filloxera az országban fellépett s azóta rohamosan, feltartózhallanul pusztítja a legkittünőbb bortermő vidékek szőlőit; — ezer és ezer holdakat pusztított ki már vármegyénkint s ha tekintetbe vesszük, hogy az utóbbi években már százankint szaporodnak a filloxera lepett községek, aligha csalódunk ama feltevésünkben, hogy néhány év múlva csak szórványosan lesznek azokon a vidékeken szőlőtelepek, ahol egy évtized, de még 5—6 év előtt is 100 és 100 ezer hektoliter kittünó minőségű bor termett. — A filloxera-vész terjedésének nagy mérvéről — a most megjelent hivatalos adatok tájékoztatást nyújtanak. Kiténik ez adatokból, hogy 1891. év végéig már 2169 község volt zárlat alatt, tehát ahol a filloxera vagy elvégezte, vagy végzi rettentő munkáját; a zárlat alatt levő községek az összes szőlős községeknek már egy harmadát teszik s a hegyi vidékeken jóval több, mint két harmadát. Még 1890-ben 1743 község volt

zárlat alatt és így egy év folyamán 426 községgel szaporodott a zárlat alatt álló szőlős községek száma. — A hivatalos adatokból kiténik, hogy csak megyénkben 37 község volt már s nagy részt van még ma is zárlat alatt a filloxera pusztításai miatt.

Katonai lóvásár. A csász. és kir. közös belügyminiszterium hozzájárulásával ezennel közhírré tesszük, hogy a hadsereg lószükségletének fedezése végett a vármegye területén Baján, folyó évi március hó 22-én, Zomborban, folyó évi március hó 24-én, Ujvidéken, folyó évi március hó 26-án katonai lóvásár fog tartatni. Ezen vásárlásra egy kiküldött katonai bizottság fog megjelenni, mely az elővezetett lovak közül meg fogja vásárolni mindazokat, melyek katonai célokra alkalmasnak és arra nézve megfelelőeknek fognak találtatni. miután a főcél az, hogy a hadsereg részére minden közvetítés nélkül egyenesen a tenyésztőtől vétessenek meg a lovak, annál fogva figyelmeztetnek a tenyésztők, hogy teljes bizalommal vezessék elő katonai célokra alkalmas eladó lovaikat, és tulzott árak követelése által a megvételt lehetetlenné ne tegyék, miután mindenesetre jobb árakat kaphatnak ezen közvetlen eladás által, mint az esetben ha lovaikat közvetítők útján juttatják a hadsereghez. Alkalmas minden szilárd testalkatú, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos használat által még meg nem rontott s a katonai használatot gátló hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 centiméter magas ló. A 7 évet már meghaladt lovak semmi esetre sem vétetnek meg, valamint a 158 centiméteren (vagy 15 markon) aluli lovak közül csupán kivételképen vétetnek meg egyes olyan példányok, melyek kiváló jó testalkatúak és kittünó vérrel bírnak. Figyelmeztetnek a tenyésztők, miszerint ez alkalommal főleg bántas szolgálatra alkalmas lovak fognak vásároltatni. A megvett lovak azonnal a helyszínén átvétetnek és készpénzben kifizetnek. Az elővezetés helye, a város-illetőleg község-házán tudható meg.

Naptár. Március.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
4 Pént.	Jéz.sz. Kázmér	Adorján	21 Leó pk.
5 Szom. Ad.	Ózseb ap	Frigyes	22 Timót, E.
6 Vas. B.I.b. v.	Frigy. B. Inv.	Fridol	23 D. II. Jenő vt.
7 Hétfő	Aquinói Tam.	Rikbárd	24 Polykarp pk.
8 Kedd	I. Ján. hv.	Filemon	25 Sz. Iván fej. f.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

1301. szám.

kg. 1892.

HIRDETMÉNY.

Rác-Militics községben elhalálozás folytán megüresedett községi orvosi állásra pályázat nyitattik s folyamodók felhivatnak, hogy kellőleg s a német nyelv ismeretét is tanúsító hatósági bizonylattal felszerelt kérvényeiket hozzám 1892. évi március hó 28-áig terjesszék be.

Évi fizetés 400 frt. Halottkémelés és nappali beteg látogatás 20 kr, éjjeli látogatás 50 kr.

Ezenfelül kézigyógytár tartására jogos tva van. Hódsághon, 1892. évi február hó 21-én.

VISSY JÓZSEF,

3—2

főszolgabíró.

576. szám.

kg. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Morovica községben ujonnan szervezendő gyalog közrendőri állásra évi 300 frt fizetéssel pályázat nyitattik.

Pályázhatnak, kik
a) magyar honpolgárok,
b) védkötelezettségüknek megfeleltek, 24 ik életévüket már betöltötték, de a 60-at el nem érték,
c) fedhetlen erkölcsű és rovatlan előéletűek,
d) teljesen egészségesek,
e) magyarul írni és olvasni tudnak.
Pályázók sajátkezűleg írt kérvényeiket f. évi március hó 15-ig Ó-Morovica község elöljáróhoz tartoznak benyújtani.

Ó-Morovica, 1892. évi február 27-én.

Kunszabó Antal,

Ambruss Bálint,

jegyző.

3—2

biró.

Eredeti magról termelt első évi termésű

olasz kendermag

kapható métermázsánként 20 frtjával Sárospatakon

Láczay László

földbirtokosnál.

Kívánatra minta küldetik.